

dette vilde man ikke opnaae ved Bestyrelse af en Enkeltmand, især naar man tænker sig denne enkelte Mand stillet saa usikkert, at Finantsministeren kunde fjerne ham, naar han vilde.

Naar man nu saaledes først er kommen til en collegial Bestyrelse, saa bliver Spørgsmaalet dernæst om Medlemmernes Stilling i denne, om de skulle ansættes paa Tid eller hvorledes. Hvis man i Lovforslaget vilde fastsætte en Ansættelse paa Tid, saa maatte det dog i ethvert Tilfælde være en Ansættelse paa en bestemt Tid, og der maatte da være nævnt det Antal af Aar, for hvilket Ansættelsen skulde skee. Naar der nemlig blot stod: „paa Tid“, saa kunde man jo tænke sig Bestyrerne ansatte paa $\frac{1}{2}$ Aar, om man vilde, men det kunde dog ikke være Meningen. Der maatte altsaa fastsættes en bestemt længere Tid, f. Ex. 5 eller 10 Aar. Men ved en saadan Ansættelse paa Tid gav man jo Medlemmerne af Bestyrelsen indenfor den bestemte Tidsgrænse endog en større Fasthed, end de faae ved kongelig Udnævnelse. Naar de ere kongelig udnævnte, kunne de nemlig dog ogsaa fjernes igjen ved, at Hans Majestæt affædiger dem efter Indstilling, medens de derimod, naar de virkelig antages paa Tid — hvis der da ikke tilføies en Opsigelsesclausul — ikke ville kunne fjernes inden denne Tids Udløb. Jeg troer nu, at den kongelige Udnævnelse er aldeles nødvendig i et Tilfælde som det heromhandlede, og jeg troer ogsaa, at dens Nødvendighed var saaledes forudsat ved Lovforslagets egne Ord, at jeg ialfald ikke for min Deel vilde have været med til at stille et udtrykkeligt Forslag om, at der skulde behøves kongelig Udnævnelse og til overhovedet at fremkalde noget Spørgsmaal herom, hvis ikke deels andre Anffuelser vare komne til Orde i Udvalget, og deels enkelte Uttringer vare faldne fra Finantsministerens Side ved den 1ste Behandling, som kunde synes at vække Tvivl i saa Henseende. Naar man læser Lovforslagets § 17 og sammenholder, hvad der i samme udtrykkelig staaer, med de nuværende factiske Forhold, saa troer jeg, som sagt, at Enhver maa gaae ud fra, at Meningen har været, at Directeurerne eller Bestyrerne skulle være kongelig udnævnte.

Der staaer nemlig i § 17: „Anstaltens Bestyrelse bestaaer af indtil 5 Medlemmer, af hvilke eet er udnævnt til Formand“, og der staaer vel ikke noget Særligt om Udnævnelsesmaaden; men nu er den nuværende Bestyrelse sammensat af 5 Medlemmer, der alle ere udnævnte af Hans Majestæt Kongen. Man maatte herefter, troer jeg, naar Spørgsmaalet ikke var kommet under Dmtale, men Lovforslaget var blevet pure vedtaget paa dette Punkt, uden videre være gaaet ud fra, at det var fastslaaet, at Bestyrelsens Medlemmer skulde udnævnes af Hans Majestæt Kongen. Spørgsmaalet er nu imidlertid engang kommet frem, og det maa derfor udtrykkelig afgjøres, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes. — Jeg hører nu vel enkelte Medlemmer sige, at Udnævnelsen af Hans Majestæt Kongen jo dog ikke betyder meget med Hensyn til Sikkerheden. Men jeg svarer dertil, at det dog har en ganske anden Betydning, at Vedkommende er udnævnt ved en Act af Regenten selv, og at han ikke kan fjernes uden Regentens Samtykke, end at han er antagen af Ministeren og kan fjernes af denne. Hele Stillingen faaer derved baade i og for sig og i Forhold til andre Stillinger i Statens Tjeneste en ganske anden Charakter. Jeg troer nu, at det er en ligefrem Folge af en rigtig Betragtning af constitutionelle Forhold, at man ikke skal gaae ind paa, at Mænd, hvem man overdrager saa vigtige Forretninger, der kunne medføre et saa stort Ansvar for Staten, skulle kunne ansættes og fjernes uden ved en Act af Regjeringens Overhoved. Jeg troer, at det overhovedet er meget betænkeligt, at Rigsdagen gaaer ind paa, uden at klare sig Forholdet, at overdrage Ansættelser og dermed Affædigelser til den enkelte Minister. Rigsdagen forhandler med Hans Majestæt Kongen, idet Hans Majestæt Kongen altid er omgivet af sine Ministre og forhandler gjennem dem. Hvad vi overdrage af Magt og Myndighed, det overdrage vi derfor ikke til Ministrene, men til Kongen med Ministrene, til Kongen saaledes, at han udfører det gjennem og ved Hjælp af Ministrene. Derfor maa man ogsaa gjøre sig det klart, at, naar man efterhaanden forandrer en Mængde Embedsmænds Stillinger til at være Stillin-